

הצילו

את

סוניה

הקוקסינולי!

זועקות הקוקסינולים על חברתן שנגזרו עליהן 10 חודשי מאסר - בכלא של הגברים

בכלא. בפסקיהדין החמור הזה נטל על עצמו השופט אחריות להכריע בין חיים ובין מוות. דעתי שסוניה נתונה במצב

מן הסוג הגרוע ביותר. עלימנת להמשיך לחיות. בבית-הסוהר שולט העולם-התחתון. הם יעשו הכל כדי להגיע אלינו. אפילו לתא בודד מן הסוג שבו יושבת היום סוניה.

„כשהכניסו אותי לצינוק, באחד מבתי-הכלא שבהם ישבתי, עברה השמועה בכלא מפה לפה. האסירים המחלקים את האוכל לאסירים בצינוק עלו אלי לפי התור והתעללו בי ללא-רחמים. לפעמים שניים עשו בי מעשי-סדום, אחד מלפנים ואחד מאחור. היו עוטפים אותי עם שמיכה מהולה בשתן.

„יצאתי מבית-הסוהר שבור והרוס. ללא-שיניים וכולי צלקות. כשביקשתי עוד מנת-אוכל, הסכימו לתת לי רק במחיר נתינת ישבני לסיפוק תאוותיהם. כשעמדתי עם המיוודה ביד, ביום השיחרור, לפני מפקד הכלא, העובדת הסוציאלית והשופטת, הדסה בן-עתו, אמרתי להם שכפי שנכנסתי לכלא כך אני יוצא. לאותו מקום ולאותו מיקצוע. ענה לי מפקד הכלא: „אני יודע.“ מרלין היפהפיה, חברתה של סוניה, שעברה בכלא את אותן חוויות שעברה זלמן שושי, מתפרצת לשיחה ומוסיפה בהתרגשות מהולה בדמעות:

„הייתי עם סוניה כבר בתא-מעצר ל-48 שעות. לפתע חשה ברע בגלל לחץ-הדם הנמוך שלה והתעלפה. הזעקתי את הסוהר בבהלה, לבקשת עורה ראשונה, והוא ענה לי: „אין דבר, שיימות, יהיה פחות קוֹקִי סינל אחד בעולם.“ כך היא שכבה מעולפת ללא מים ועזרה. אני בכיתי כל הזמן

ביום זלמן שושי, המכונה „זלטה“, הוא גבר. זלמן לא עבר עדיין את הניתוחים לשינוי-מין שעברו חברותיו.

קוקסינולים וסכנה!

חמור, כי היא מזריקה לעצמה הורמונים בכמויות המשפיעות על מוחה והמחלישים את גופה. היא נתונה להתעללויות שלא תוכל לעמוד בהן. היא יצור עדין ושברירי. היא עוברת עתה טראומה קשה. אני יודע בדיוק את ההשפלה, קריאות-הגנאי כמו „הומו תראה את התחתונים“, או „הומו תרים רגל“, זורקים עגבניות ומלפפונים, צועקים קריאות-יבוב, ואנו הולכים בפחד

כי הייתי חסרת-אונים. נדחקנו לפינה, כי כל מי שהיה עובר לידנו היה זורק עלינו סיגריות בוערות.“

זלמן שושי, המזדהה כליל עם מצבם של סוניה בכלא, בזכרת: „קוקסינולים חות' כים ידיים, כדי להינצל ממאסר של 48 שעות. תארו לעצמכם מה קורה ברגע זה עם סוניה המיסכנה. השפוטת לעשרה חודשיים. אני יודע היטב מה קורה לה עכשיו

השיניים. כל השיניים שבפי היום הן שיניים תותבות, מזכרת מהכלא. „הייתי נתון להתעללות מתמדת. בלילה פחדתי לישון, הייתי בוכה בכי מר, והיו לי מחשבות התאבדות. הייתי וועק לעזרה אל הסוהרים, אולם הם לא ענו לי, כי היו חסרי-אונים מפקד מפני האסירים. כך נותרתי ללא-הגנה. כמו חיה בסוגר. הייתי חייב להיענות לתביעות ולסטייות

„ה זרמים את סוניה שלנו!“ „הקוקִי סינלים בסכנה!“ „סוניה עלולה להתאבד כל רגע בכלא.“ „סוניה-הקוקסינל חולה מאוד וקוקה לעזרה דחופה.“ „כל רגע נוסף באגף-הגברים בכלא מסכן את חייה.“ קריאות נואשות מסוג זה נשמעו באסיפה מיוחדת שייזמו הקוקסינולים בארץ בעיקבות גזר-דין חמור שנגזר על חברתם — עשרה חודשים בכלא.

סוניה-הקוקסינל פתחה את תיבת-הדואר ומצאה הזמנה לבית-המישפט. היות והייתה צריכה לשמש כעדה באחד המישפטים, סברה לתומה שהיא הולכת להעיד באותו מישפט. היא נדהמה כשמצאה את עצמה נאשמת בעבירה של גרימת מיסרד לציבור, על סמך עדותה של אישה הגרה קרוב למקום-עבודתה, בזנות. וכך, ללא עורר-דין שיגן עליה, גזר עליה השופט. אליה מצא גזר-דין השולח אותה לעשרה חודשי מאסר בכלא רמלה.

סוניה נלקחה לכלא מיד לאחר פסק-הדין. כלביה, שהם כמו ילדיה, נשארו בבית ללא אוכל ומים. לא ניתן לה להכניס לתא-הבידוד את ההורמונים שהיא כה זקוקה להם. היא חולה וחלשה בגופה, סובלת מלחץ-דם נמוך, המחליש אותה וגורם לה להתעלפויות. חבריה, שביקרו אותה בכלא, מספרים שהיא שבורה לחלוטין ובמצב גופני רע מאוד.

פסקיהדין המזועזע שקיבלה סוניה זינע את ציבור הקוקסינלים בארץ, ביוזעם מה מצפה לחברתם בכלא. רובם עברו את החוויה הנקראת תא-מעצר. חלקם ישב בכלא זמן ממושך יותר, והם מודעים היטב לסכנות האורבות לקוקסינל, הנשלח ל-מאסר בחברת גברים. הם נתונים להתעללות מצד אסירים ברוטליים מן הסוג הגרוע ביותר ואין מי שיושיעם.

„החשיש של החברה“

פתח את האסיפה הקוקסינל זלמן שושי, שישב כבר במאסר באגף-הגברים: „שברו לי את השיניים בכלא, משום שסירבתי לקום בלילה למישגלים. לא היה לי כבר כוח, אחרי שהייתי נאלץ בכוח לבצע זאת כ-12 פעמים ביום. אני הייתי החשיש של החברה, והמיוזן לסיפוק תאוותיהם. כשסירבתי, מרחו על פני צוואה ושתי, קראו לעברי קריאות-הגנאי, ירקו עלי, תמכו אותי בסכינים, ושברו לי את

„אנחנו מסכנות“ אומרת איריס, בניגוד למה שחושבים, אנחנו טובות, עדינות ורגישות. צרין להבין את הבעיה שלנו.

אבא הפך אמא לשלושה ילדים. כל הכסף שאני מרוויחה מיועד לניחוחים, וכן לילדי, אותם גידלתי וחינחתי.